

PLA DE XOC per als primers mesos de mandat

Barcelona és una ciutat amb prou recursos i plena de potencialitats, amb un teixit social i una capacitat creativa excepcionals. Tanmateix, és una ciutat cada cop més polaritzada, en què molta gent viu i treballa en condicions indignes.

Si aquesta bretxa entre persones i barris continua creixent, cada cop serà més difícil fer realitat el somni d'una ciutat integradora, cohesionada, que sigui exemple per a la resta de ciutats del món.

El Govern de CiU té una part important de responsabilitat en aquesta deriva mercantilitzadora. Perquè no ha tingut un projecte propi de ciutat i perquè ha afavorit interessos privats que tenen poca cosa a veure amb el bé comú. En els darrers 3 mesos, en realitat, el govern està intentant fer de manera sovint improvisada el que no ha fet en 3 anys.

Barcelona En Comú vol governar per revertir aquesta situació. Per això, proposem un pla de xoc ambiciós i alhora factible, que posarem en marxa durant els primers mesos de govern i desenvoluparem, amb la participació de la ciutadania, durant el primer any de mandat.

El que ara presentem són algunes línies prioritàries que procuren situar la lluita contra la desigualtat, l'atur i la mercantilització de la ciutat en al centre de les prioritats i d'un nou contracte amb la ciutadania. **En paral·lel a aquest Pla de xoc, Barcelona En Comú fa mesos que treballa en un programa més ampli que aviat s'obrirà a la participació i la validació de la ciutadania.**

Aquest pla es compromet amb tota la població de tota la ciutat. Tanmateix, pretén prioritzar les persones i els barris més vulnerables i que menys s'han tingut en compte, que més pateixen la crisi i les retallades, i que no han deixat d'organitzar-se per fer-hi front.

Aquestes mesures no surten del no-res. Formen part d'un procés d'elaboració i treball compartit amb les diferents entitats i plataformes veïnals i ciutadanes, així com amb personal tècnic i col·lectius professionals de la ciutat i de Barcelona En Comú.

Moltes de les mesures que proposem no tenen cap cost. Exigeixen valentia política, sentit comú, i poden aplicar-se de manera immediata.

D'altres requereixen un desenvolupament de curt i mitjà termini, però també determinació, ja que suposen la revisió dràstica de les prioritats d'inversions del govern de CiU.

Les principals mesures que aquí es proposen aquí en matèria de generació d'ocupació i de garantia de drets socials bàsics, per exemple, suposarien **una inversió aproximada de 160 milions d'euros durant l'últim trimestre de 2015 i el primer semestre de 2016.** Aquesta xifra representa una part raonable d'un pressupost municipal que gira al voltant dels 2.370 milions d'euros (380 dels quals estan destinats a inversions).

Per aconseguir-ho proposem auditar els comptes municipals heretats, retallar despeses, subvencions i privilegis innecessaris, apostar per una fiscalitat social i ambientalment justa i invertir les prioritats d'inversions del govern de CiU.

Barcelona té prou recursos per fer front a les desigualtats i per convertir-se en una referència del que significa viure bé, en comú, amb respecte per les altres persones i per l'entorn. Per aprofitar-los, cal un govern valent i creïble, capaç de fer front als grups de poder que avantposen els seus interessos particulars als de la majoria, i de fer valdre la intel·ligència col·lectiva de la gent i dels barris.

El Pla que proposem està estructurat entorn de quatre línies d'acció bàsiques:

1. Crear ocupació digna, diversificant el model productiu.
2. Garantir drets socials bàsics.
3. Revisar privatitzacions i projectes contraris al bé comú.
4. Auditar la institució i posar fi als privilegis.

1. Crear ocupació digna, diversificant el model productiu

Barcelona té unes 100.000 persones a l'atur, la meitat de llarga durada, quasi la meitat sense prestació; més del 40% del jovent no té feina i un 15% de les persones que treballen percepen salaris de pobresa.

El govern de CiU ha apostat per un model econòmic que incrementa els índexs de precarietat laboral i ha actuat de manera tardana i insuficient per abordar una situació que esdevé crònica.

Per revertir aquesta situació, cal diversificar l'activitat econòmica, reorientar el model productiu i fer-lo més just socialment i ambientalment. Això no es pot fer de la nit al dia. Però sí que es poden adoptar línies d'actuació clares per aturar i revertir la tendència precaritzadora i privatitzadora actual.

1.1. En primer lloc, proposem posar en marxa un programa de formació i creació indirecta d'ocupació sostenible concentrat en cinc àrees:

- a) rehabilitació energètica d'habitatges;
- b) prevenció i gestió sostenible de residus;
- c) suport i enfortiment del teixit comercial de proximitat;
- d) atenció i cura de les persones, especialment infants, gent gran i persones amb dependència;
- f) foment de l'economia cooperativa i de la seva actualització tecnològica.

Aquest programa tindrà com a objectiu inicial la creació, a curt termini, de **2.500 llocs de treball**, i requerirà una **inversió d'uns 50 milions d'euros**.

1.2. En segon, plantejem establir un **segell municipal de qualitat** en la contractació de l'Ajuntament, com demanen la FAVB i diferents agents sindicals.

L'Ajuntament ha de vetllar pel seu personal. Barcelona té una plantilla de 12.326 persones, 6.456 són de l'Ajuntament i 5.870 formen part d'organismes públics i empreses municipals. Alhora, l'Ajuntament genera milers de llocs de treball en empreses i en el tercer sector per mitjà de la seva activitat de contractació pública de serveis. En molts casos, es produeixen situacions de precarietat laboral.

L'objectiu del pla que proposem és utilitzar totes les competències municipals per **garantir els drets laborals bàsics tant dels treballadors i les treballadores municipals com de les persones que treballen en empreses contractades per l'Ajuntament.**

1.3. Amb aquesta finalitat, es revisaran les clàusules dels contractes vigents. S'incorporarà en les clàusules de qualsevol nova contractació de l'ajuntament la garantia de respecte als drets laborals i ambientals bàsics (salaris, horaris, conciliació i prevenció d'accidents).

1.4. Així mateix, l'ajuntament iniciarà accions de control, en col·laboració amb la inspecció de treball, i en diàleg amb les diferents organitzacions sindicals i patronals, de les condicions laborals del personal d'empreses instal·lades a la ciutat, sobretot les vinculades al sector del turisme (el 33,8% dels expedients sancionadors del 2013 van ser a empreses d'aquest àmbit).

2. Garantir drets socials bàsics

Una ciutat segura ha de garantir una existència digna a tota la seva població, començant per les persones més vulnerables.

Per aconseguir-ho, cal articular mesures orientades a restablir la dignitat i l'autonomia personal, amb **polítiques estructurals, predistributives i redistributives,** que permetin construir un conjunt robust de **drets socials de ciutadania,** de caràcter universal i adequadament finançats.

Cal recuperar el control públic i cooperatiu de l'economia. Els ens públics han de fer primar la seva autoritat davant les empreses privades que presten serveis d'interès general. Cal preveure mecanismes d'incentiu i sanció perquè respectin les seves obligacions. El pla de xoc que presentem comprèn sis eixos concrets:

2.1. Dret a l'habitatge.

2.2. Dret a l'alimentació.

2.3. Dret a subministraments bàsics.

2.4. Dret a la salut.

2.5. Dret a la mobilitat.

2.6. Dret a una renda municipal complementària.

2.1. Dret a l'habitatge

Segons dades del poder judicial, a Barcelona es produeixen una mitjana de com a mínim 15 desnonaments diaris, el 80% dels quals per impagament de lloguer. Entre 2 i 3 d'aquests desnonaments afecten cada dia llars en situació d'alta vulnerabilitat social.

El govern de CiU és responsable d'aquesta situació, entre d'altres raons perquè va votar la llei de desnonament exprés que col·loca els llogaters sense recursos en posició d'oberta vulnerabilitat. Així mateix, els recursos dedicats a resoldre la situació d'emergència social creada han estat minsos.

Davant d'aquesta actitud, considerem indispensable fer un canvi de rumb i dedicar totes les competències i el màxim de recursos de l'Ajuntament a **evitar els desnonaments per raons econòmiques i a garantir un real·lotjament digne a les persones que ho necessitin, tenint en compte criteris de proximitat.**

Per fer-ho, proposem adoptar, entre altres línies d'actuació:

» Establiment d'una **taula de negociació amb les entitats financeres que a dia d'avui estan realitzant desnonaments i/o disposen d'habitatges buits.** . En cas d'incompliment de les seves obligacions, s'imposaran sancions tal com preveu la moció impulsada per la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca de Barcelona (PAH BCN), aprovada per l'actual govern municipal però aplicada de manera insuficient.

» **Suport a les treballadores i els treballadors socials per assegurar que les famílies en risc de desnonament puguin accedir a tots els ajuts disponibles.** Revocació de l'actual protocol de diligències de llançament, tal

com demanen professionals dels serveis socials, i elaboració de manera participativa d'un nou reglament inclusiu d'habitatges d'emergència.

- » Impulsar la cessió a l'Ajuntament de pisos buits per enfortir el parc de lloguer social existent.
- » Crear una comissió d'estudi per explorar la possibilitat de declarar tota Barcelona com a zona de templeig i retracte amb la finalitat que l'Ajuntament tingui prioritat en la compravenda d'immobles i els pugui obtenir per sota del preu de mercat. Per finançar aquestes mesures proposem una inversió inicial d'uns 50 milions d'euros.

2.2. Dret a l'alimentació

El dret a l'alimentació és un dret fonamental per a tota la població, sense distincions, però és especialment rellevant en el cas d'infants i adolescents. Arran de la crisi un de cada 5 infants de Barcelona es troba en risc de pobresa. Ja el 2013 es va detectar l'existència de 2.865 infants en situació de malnutrició a Barcelona, i el curs 2014-2015 van quedar excloses dels barems establerts pel govern municipal 4.639 sol·licituds de beques menjador.

El govern de CiU ha anunciat la creació d'un fons social de 9,2 milions d'euros d'ajudes directes a infants en situació de vulnerabilitat. Tanmateix, es tracta d'una mesura electoralista, implementada de manera improvisada i pensada més com un xec assistencial que com un autèntic dret.

Com a contrapartida a aquest tipus de política, ens comprometem a **garantir el dret a l'alimentació durant tot l'any a tots els infants i adolescents que viuen per sota del llindar de la pobresa.**

Amb aquesta finalitat plantegem:

- » **Reforçar els serveis de menjador** des de les escoles bressol fins als instituts de secundària, així com altres serveis educatius i socioeducatius, com la xarxa de centres oberts.
- » **Augmentar el nombre de places gratuïtes, amb servei d'alimentació, a casals, colònies d'estiu i altres serveis d'educació en el lleure**, per garantir que tots els infants tinguin garantida la seguretat alimentària durant les vacances.
- » **Reforçar alguns canals normalitzats de distribució d'aliments que no estigmatitzin, com la targeta solidària d'aliments.**
- » **Revisar els barems d'accés a les beques menjador**, per tal que cap sol·licitud d'una família amb dificultats econòmiques no en quedi exclosa, i poder arribar, per tant, a la universalització real de les beques, fent efectiu el pagament amb la màxima celeritat. Per impulsar aquestes mesures, es destinarà una inversió inicial de **20 milions d'euros.**

2.3. Dret a subministraments bàsics

A Barcelona, s'estima que el 10% de les llars, unes 80.000, pateixen pobresa energètica, és a dir, no poden fer front de manera normalitzada als pagaments dels rebuts de llum, aigua i gas.

Aquesta realitat contrasta amb els beneficis desorbitats que obtenen les empreses subministradores i amb la manca d'actuacions efectives per part del Govern de la Generalitat, encapçalat per CiU, que acaba d'apel·lar a la caritat de les companyies privades i de la ciutadania per resoldre aquesta situació. Per assolir una Barcelona sense set, fred ni fosc, plantegem:

- » Fer una **auditoria dels costos** d'aquests serveis, que permeti determinar l'origen i destí dels beneficis obtinguts per les **companyies gestores** i establir una **taula de negociació** per tal que aquestes **companyies contribueixin a garantir l'accés als subministraments bàsics**.
- » Introduir **tarifes d'aigua més justes** i iniciar els estudis per dur a terme la **remunicipalització del servei de distribució**.
- » **Imposar a les companyies elèctriques taxes per l'ocupació de l'espai públic** i iniciar projectes pilot per fer ús dels serveis d'**altres comercialitzadores d'energies renovables**.
- » Crear un fons específic de **5 milions d'euros** per atendre els casos més urgents de pobresa energètica.

2.4. Dret a la salut

La precarietat i la pèrdua d'habitatge tenen un impacte negatiu en la salut de la població i agreugen les desigualtats entre barris. Aquesta situació esdevé insostenible quan s'hi suma la política de retallades i privatitzacions impulsada per CiU des del Govern de la Generalitat.

A més, es calcula que unes 6.000 persones migrants ja empadronades a Barcelona no disposen de targeta sanitària. A aquesta xifra s'hi haurien d'afegir totes les que ni tan sols es troben empadronades i que tampoc gaudeixen d'una atenció sanitària adequada.

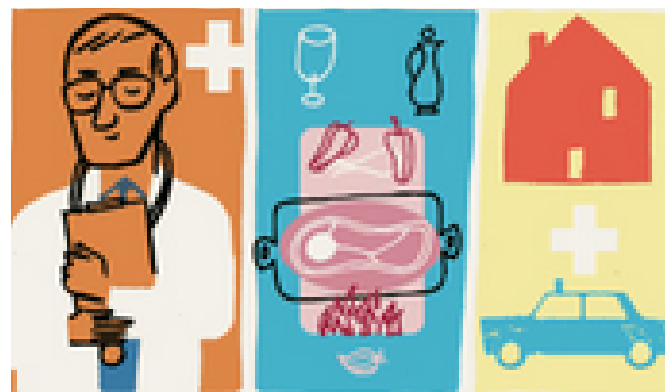
Per revertir aquesta situació, cal **assegurar, mitjançant polítiques actives, l'empadronament de totes les persones que habiten a la ciutat i llur accés a la targeta sanitària**. Des de l'Ajuntament es prendran mesures per garantir que els centres sanitaris de la ciutat no incompleixen la legislació que estipula que totes les persones que resideixen a Barcelona tenen dret a l'atenció urgent amb càrrec a fons públics (CatSalut) a més a més de l'atenció en tot moment (més enllà de l'atenció urgent) a menors i embarassades.

Per garantir aquest dret ens comprometem a:

- » Utilitzar la **presència de l'Ajuntament de Barcelona al Consorci Sanitari per tal de pressionar al Govern de la Generalitat** i revertir l'actual política de retallades i privatitzacions de serveis.
- » Posar en marxa **campanyes d'acompanyament** a les persones en situació de major vulnerabilitat i retirar les comunicacions desinformatives i dissuasives dels centres d'atenció primària i els hospitals.
- » Tot i que la despesa pública hauria d'estar coberta per la Generalitat de Catalunya, preveure un fons per finançar aquestes polítiques amb una inversió aproximada de **5 milions d'euros**.

2.5. Dret a la mobilitat

Per raons de cohesió social i de salut, l'Ajuntament ha de fer una aposta ferma per assegurar el dret a la mobilitat. Per garantir una mobilitat sostenible, que faci front als greus problemes de contaminació que s'estan produint a la ciutat, l'ús del transport públic ha de ser més econòmic i eficaç que el del vehicle privat.

No ha estat aquesta la política de CiU. L'augment del preu del transport públic de 2014 va implicar un càstig per a la gent que l'utilitza per anar a estudiar, treballar o buscar feina. La reducció d'aquest any s'ha aplicat sobretot a la Targeta Rosa i a la T-10 (35 cèntims). Tot i així, la majoria de tarifes continuen sent abusives en relació amb la capacitat adquisitiva mitjana de la població, sobretot dels col·lectius més empobrits. Al llarg

dels anys més durs de la crisi l'increment de tarifes s'ha situat per sobre del 20%.

D'altra banda, propostes com la nova targeta T-Mobilitat o la possible privatització d'un tram de la línia 9 són dos exemples de la manera com CiU vol posar el patrimoni públic en mans de grans grups privats.

Per afrontar aquesta realitat, proposem, entre d'altres mesures, tres línies d'actuació de curt i mitjà termini:

» Impulsar a l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) la **conversió de la T-12 (el transport gratuït fins als 12 anys) en una T-16 i l'extensió dels actuals descomptes de la T-Trimestre** (descompte del 80% i viatges il·limitats durant 3 mesos) a **totes les persones en atur registrades al Servei d'Ocupació de Catalunya durant 3 mesos, empadronades a Barcelona durant 3 mesos i amb una renda inferior al salari mínim interprofessional** (actualment es reconeix a aturats sense subsidi en procés actiu de cerca de feina al SOC durant 12 mesos en els darrers dos anys). Es possibilitarà l'abonament fraccionat d'aquest títol en dos pagaments (15 euros al moment de sol·licitar-lo i 15 euros al final).

» Defensar a l'ATM un **abonament T-Ambiental: una tarifa plana per a tres zones, amb un cost mensual de 50 €**. Aquesta T-Ambiental que **inclourà l'accés a Metro, Rodalies, Bus, FGC i Tram i també al Bicing i el Car-Sharing**. La contribució inicial de l'ajuntament a aquest projecte serà de **5 milions d'euros**.

» **Licitar**, dins dels primers 100 dies de govern, la redacció del projecte executiu per **ampliar el tramvia per la Diagonal**.

» **Recuperar la fiscalitat ecològica sobre l'ús del cotxe privat** que el govern de Xavier Trias va eliminar al començament del seu mandat.

2.6. Dret a una renda municipal complementària
A Barcelona, 1 de cada 5 infants es troba en

situació de pobresa. Al 2014, 5.000 persones van quedar excloses de la Renda Mínima d'Inserció.

Per pal·liar aquesta situació, el govern de CiU ha anunciat que destinarà una renda de 100 euros mensuals a menors de 16 anys en situació de vulnerabilitat.

Aquesta mesura conjuntural està concebuda en clau assistencialista, com una prestació amb considerables nivells de discrecionalitat i no pas com un programa universal estès en el temps.

En lloc d'això, plantejem:

» Introduir una **Renda Municipal per a totes les famílies que estiguin sota el llindar de la pobresa que complementi les prestacions ja rebudes fins a arribar al 60% de la renda mitjana de la ciutat (uns 600 euros)**.

» **Abanderar la defensa**, des de Barcelona, d'una **Renda Garantida de Ciutadania** a Catalunya. Per posar en marxa aquesta política, ens comprometem a dedicar una inversió inicial de **25 milions d'euros**.

La protecció contra la pobresa energètica aprovada pel Govern de la Generalitat a través d'un decret –suspès pel Tribunal Constitucional– el 2013 només va cobrir 900 persones. El nou decret aprovat a finals de 2014 –i actualment en vigor– ha cobert fins ara poc més d'un centenar d'afectades.

3. Revisar privatitzacions i projectes contraris al bé comú

Juntament amb les mesures per combatre l'emergència social, hem d'apostar de manera decidida per aturar i revertir, si s'escau, les privatitzacions i els projectes contraris al bé comú i començar a construir noves formes de partenariat publicocooperatiucomunitari. Molts dels projectes impulsats pel govern de CiU a l'Ajuntament han suposat un malbaratament de diners públics, ja que no reporten cap benefici real pels interessos comunitaris i s'han dut a terme de manera opaca, sense un debat profund i d'esquena a les demandes dels barris.

Revertir aquesta situació exigeix distingir supòsits diferents, plantejar-se estratègies jurídiques diverses i començar pels casos més flagrants.

En aquest sentit, volem/ens proposem, entre altres mesures:

- 3.1. **Aplicar una moratòria immediata a l'obertura d'hotels i apartaments d'ús turístic** (com el del Deutsche Bank o els previstos als plans d'usos de Ciutat Vella, Gràcia i Poble-Sec) mentre no hi hagi una **auditoria amb participació ciutadana** i un **pla de turisme per tota la ciutat**.
- 3.2. **Aturar o revisar la participació del consistori en projectes privats de negoci**, com el Sagrera Kids o la pista d'esquí de la Zona Franca.
- 3.3. **Aturar o revisar processos d'ampliació de grans superfícies comercials**, com La Maquinista o Heron City.
- 3.4. **Aturar o revisar els processos de privatització o externalitzacions contraris al bé comú**, com el de les escoles bressol Caspolino, Jaén i Patufets, el de la xarxa d'aparcaments o el de l'Institut de Parcs i Jardins.
- 3.5. **Investigar i rediscutir les condicions de concessions qüestionables**, com la de la **Marina de Luxe del Port Vell i la T-Mobilitat**.

4. Fer net i acabar amb els privilegis

Un pla de xoc com el que aquí es planteja exigeix auditar l'estat real de les institucions i dels comptes municipals heretats, per tal

de posar fi a les males pràctiques i generar institucions menys burocratitzades amb més implicació ciutadana i més eficaces per resoldre els problemes concrets de les persones que viuen a Barcelona. Per complir amb la paraula donada, és imprescindible desplegar, des del començament, una voluntat clara de fer net, posar fi als privilegis i predicar amb l'exemple. Així mateix cal implicar activament la ciutadania en la supervisió del compliment d'aquest pla, aprofitant i reforçant els espais reivindicatius i de participació, formals i informals, ja existents.

Concretament, ens comprometem a:

- 4.1. **Reduir salaris** de regidors i regidores i alts càrrecs polítics, **eliminar cotxes oficials i dietes injustificades (per exemple les atorgades per assistir a reunions)**, en la línia ja establerta en el codi d'ètica política de Barcelona En Comú.
- 4.2. **Impulsar una auditoria dels principals ens públics de promoció econòmica i social de Barcelona** (com la Fira de Barcelona o el Consorci de la Zona Franca) revisant-ne l'aportació econòmica de l'Ajuntament i reforçant-hi el paper de les entitats socials i dels interessos publicocooperatius.
- 4.3. **Revisar les subvencions innecessàries** en un context d'emergència social (com els 16 milions d'euros atorgats al Circuit de Montmeló).

4.4. Revisar i ampliar els espais participatius que permetin fer seguiment d'aquest pla de xoc en cadascun dels districtes. Aquests espais territorialitzats recolliran les millors experiències existents, comptaran amb assessorament tècnic adequat i competències reals i efectives. Igual que en el cas de les mesures de tipus social, tots aquests processos participatius i totes aquestes auditories es pressupostaran i finançaran degudament arribat el moment.

Conclusions

Dedicar el màxim de competències i de recursos a aquest pla de xoc no només és possible, és /sinó (que és) imprescindible si volem evitar un trencament de la cohesió social i dels lligams comunitaris que haurien de ser senyal d'identitat de la nostra ciutat.

Els 160 milions d'euros que costaria dur-lo a terme representen una part modesta del que ja està pressupostat per a l'any 2015, del que es podria aconseguir introduint algunes modificacions de crèdits i del que es podria assignar en els nous pressupostos del 2016.

Per fer-ho, **cal impulsar un canvi de rumb en les prioritats d'inversió i despesa.** Els pressupostos aprovats pel govern de CiU són austers en inversió social i dediquen, en canvi, quantitats excessives al manteniment de la mateixa administració, a publicitat o a sectors econòmics insostenibles o sobredimensionats. Aquestes prioritats haurien de ser immediatament redefinides.

Es tractaria, en definitiva, de reinvertir, de manera més justa i eficaç, **milions d'euros que avui es perden en subvencions i ajuts a projectes innecessaris, sous desmesurats d'alts càrrecs polítics, despeses excessives de publicitat, i altres zones opaques** que seran auditades immediatament.

No estem parlant d'un cost sinó d'una inversió vital per al present i per al futur de la ciutat i

dels seus habitants. Un pla de xoc que generi ocupació digna i sostenible, que acabi amb la discrecionalitat assistencialista i reforci drets socials universals permetrà tornar la dignitat a milers de persones que avui se senten soles i abandonades per les institucions, i n'alliberarà el potencial creatiu i incentivarà la seva contribució al bé comú.

Perquè ens estimem Barcelona, volem recollir el que ja s'ha fet bé i revertir la deriva especulativa i privatitzadora que s'ha imposat en els últims anys. Per assolir-ho, és imprescindible implicar tothom en la construcció d'una ciutat integradora, participativa, democràtica, sostenible, aprofitant la vitalitat de l'acció ciutadana i dels barris. Si som capaços d'imaginar una ciutat econòmicament activa, sostenible i cooperativa, que tingui cura dels seus habitants i del seu entorn, tenim el poder d'aconseguir-ho.

El pressupost de 2015 conté nombroses partides susceptibles de ser revisades. D'entrada, es destinen **27,5 milions d'euros als òrgans de govern**, amb partides com 3,2 milions d'euros en retribucions bàsiques als membres dels òrgans de govern o **2,1 milions en dietes.** Així mateix, es preveuen **13 milions en publicitat i propaganda.**

Dins del capítol d'inversió, les partides més elevades són la d'**espai viari, 139,4 milions d'euros**, molt per sobre d'altres partides, com els 10,1 milions d'habitatge o els 19,1 milions d'inversió social.

Dels 15 barris amb menor renda, 11 tenen una inversió inferior a la mitjana de la ciutat. El cost de l'embelliment de les avingudes de luxe, 16 milions, és clarament superior als 6,3 milions en ajuts a la rehabilitació, o als 4,8 milions dedicats a construir noves escoles bressol. Així mateix, no queda clar quins són els sectors econòmics concrets que es beneficien dels 81 milions dedicats a promoció econòmica.